

disputants-חולקים ◇ חקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

שבת-מי שהחשיך		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
רבי יוסי ברבי יהודה היא. והני מילי - הוא דמשני.	רב חסדא:											!	◇
היכי משני?												^	
על יד על יד.	רב חסדא:											!	◇
שבוחשין את השתית בשבת ושותים זיתום המצרי.	ושוין:												■◇
והאמרת אין גובלין													◇
לא קשיא, הא - בעבה, הא - ברכה.													◇
והני מילי - הוא דמשני.													■◇
היכי משני?													^
בחול נותן את החומץ ואחר כך נותן את השתית, בשבת - נותן את השתית ואחר כך נותן את החומץ.	רב יוסף:											!	◇
לוי בריה דרב הונא בר חייא	[לוי בריה דרב הונא בר חייא]												○◇
גובלין ולא מספון. ודלא לקיט בלישניה - מהלקיטין ליה.	אתא אבוה אשכחיה, אמר ליה: הכי אמר אבוה דאמך משמיה דרב, ומנו - רבי ירמיה בר אבא:												■◇
והני מילי - הוא דמשני.													■◇
היכי משני?													^
שתי וערב.	רב יימר בר שלמיה משמיה דאבוי:											!	◇
והא לא מערב שפיך												ז	
מנערו לכלי.	רב יהודה:											!	◇
אמרית קדם רבי, ומנו - רבי חייא, מהו לגבל? אמר: אסור. מהו לפרק? - אמר: מותר.	כתיב אפינקסיה דזעירי:												■◇
חד קמי חד, תרי קמי תרי - שפיר דמי, תלתא קמי תרי - אסור.	רב מנשיא:												■◇
קב ואפילו קביים.	רב יוסף:												■◇
כור ואפילו כוריים.	עולא:												■◇
אמרית קדם רבי, ומנו - רבינו הקדוש, על דהוו גבלין שתיתא בבבל, והוה צוח רבי, ומנו - רבינו הקדוש, על דהוו גבלין שתיתא, ולית דשמיע ליה, ולית חילא בידיה למיסר - מדרבי יוסי ברבי יהודה.	כתיב אפינקסיה דלוי:												■◇
האי מאן דבחד בשבא - יהי גבר ולא חדא ביה.	כתיב אפינקסיה דרבי יהושע בן לוי:												■◇
מאי ולא חדא ביה?													^
אילימא ולא חד לטיבו													!
והאמר רב אשי: אנא בחד בשבא הוא?	[רב אשי]											ז	
אלא - לאו חדא לבישו													!
והאמר רב אשי: אנא ודימי בר קקוואת הוויין בחד בשבא, אנא - מלך, והוא - הוה ריש גבני	[רב אשי]											ז	◇
אלא: אי כולי לטיבו, אי כולי לבישו.													!
האי מאן דבתרי בשבא - יהי גבר רגון. מאי טעמא - משום דאפיליגו ביה מיא.													■◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

שבת-מי שהחשיך		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	קבו.
האי מאן דבתלתא בשבא - יהי גבר עתיר, וזנאי יהא. מאי טעמא - משום דאיברו ביה עשבים.											◇	קבו.
האי מאן דבארבעה בשבא - יהי גבר חכים ונהיר, מאי טעמא - משום דאיתלו ביה מאורות.											◇	קבו.
האי מאן דבחמשה בשבא - יהי גבר גומל חסדים. מאי טעמא - משום דאיברו ביה דגים ועופות.											◇	קבו.
האי מאן דבמעלי שבתא - יהי גבר חזון											◇	קבו.
חזון במצות.	רבי נחמן בר יצחק:										◇	קבו.
האי מאן דבשבתא יהי - בשבתא ימות, על דאחילו עלוהי יומא רבא דשבתא.											◇	קבו.
וקדישא רבא יתקרי.	רבא בר רב שילא:										◇	קבו.
לא מזל יום גורם, אלא מזל שעה גורם.	אמר להו רבי חנינא: פוקן אמרו ליה לבר										◇	קבו.
האי מאן דבחמה יהי גבר זיון, יהי אכיל מדיליה ושתי מדיליה, ורזוהי גליין, אם גניב - לא מצלח.											◇	קבו.
האי מאן דבכוכב נוגה יהי גבר עתיר וזנאי יהי, מאי טעמא - משום דאיתליד ביה נורא. האי מאן דבכוכב יהי גבר נהיר וחכים, משום דספרא דחמה הוא.											◇	קבו.
האי מאן דבלבנה יהי גבר סביל מרעין, בנאי וסתיר, סתיר ובנאי, אכיל דלא דיליה ושתי דלא דיליה, ורזוהי כסין, אם גב - מצלח.											◇	קבו.
האי מאן דבשבתא יהי גבר מחשבתיה בטלין											◇	קבו.
כל דמחשבין עליה בטלין.	ואית דאמרי:										◇	קבו.
האי מאן דבצדק יהי גבר צדקן											◇	קבו.
וצדקן במצות.	רבי נחמן בר יצחק:										◇	קבו.
האי מאן דבמאדים יהי גבר אשיד דמא.											◇	קבו.
אי אומנא, אי גנבא, אי טבחא, אי מוהלא.	רב אשי:										◇	קבו.
אמר רבה: אנא במאדים הואי	[רבה]										◇	קבו.
אמר אביי מר נמי עניש וקטיל.	[אביי]										◇	קבו.
מזל מחכים, מזל מעשיר, ויש מזל לישראל.	איתמר, רבי חנינא:										◇	קבו.
אין מזל לישראל.	רבי יוחנן:										◇	קבו.
ואזדא רבי יוחנן לטעמיה											◇	קבו.
מניין שאין מזל לישראל - שנאמר (ירמיהו י') כה אמר ה' אל דרך הגוים אל תלמדו ומאתות השמים אל תחתו כי יחתו הגוים מהמה, גוים יחתו, ולא ישראל.	דאמר רבי יוחנן:										◇	קבו.
ואף רב סבר אין מזל לישראל											◇	קבו.
מניין שאין מזל לישראל - שנאמר (בראשית טו) ויוצא אתו החוצה.	דאמר רב יהודה אמר רב:										◇	קבו.
אמר אברהם לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם (בראשית טו) בן ביתי יורש אתי.											◇	קבו.
אמר לו: לאו, (בראשית טו) כי אם אשר יצא ממעיך.											◇	קבו.
אמר לפניו: רבונו של עולם, נסתכלתי באיצטגנינות שלי ואיני ראוי להוליד בן.											◇	קבו.
אמר ליה: צא מאיצטגנינות שלך, שאין מזל לישראל. מאי דעתך - דקאי צדק במערב, מהדרנא ומקמינא ליה במזרח.											◇	קבו.
והיינו דכתיב (ישעיהו מא) מי העיר ממזרה צדק יקראוהו לרגלו.											◇	קבו:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

שבת-מי שהחשיך		Talmud Navigator															
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ					
ומדשמואל נמי, אין מזל לישראל.	[שמואל]											□	◇	קבו:			
דשמואל ואבלט הוו יתבי, והוו קאזלי הנך אינשי לאגמא.	[שמואל]											○	◇	קבו:			
אמר ליה אבלט לשמואל: האי גברא אזיל ולא אתי, טריק ליה חוויא ומיית.												○		קבו:			
אמר ליה שמואל: אי בר ישראל הוא - אזיל ואתי.	[שמואל]											○	◇	קבו:			
אדיתבי אזיל ואתי.												○		קבו:			
קם אבלט, שדיה לטוניה אשכח ביה חוויא דפסיק ושדי בתרתי גובי.												○	◇	קבו:			
אמר ליה שמואל: מאי עבדת?	[שמואל]											○		קבו:			
אמר ליה: כל יומא הוה מרמינן ריפתא בהדי הדדי ואכלינן. האידנא הוה איכא חד מינן דלא הוה ליה ריפתא, הוה קא מיכסף. אמינא להו: אנא קאימנא וארמינא. כי מטאי לגביה שואי נפשיא כמאן דשקילי מיניה, כי היכי דלא ליכספין.												○	◇	קבו:			
אמר ליה: מצוה עבדת	[שמואל]											○		קבו:			
(משלי י) וצדקה תציל ממות ולא ממיטה משונה, אלא ממיטה עצמה.	נפק שמואל ודרש:											■	◇	קבו:			
ומדרבי עקיבא נמי, אין מזל לישראל.	[רבי עקיבא]												■	◇	קבו:		
דרבי עקיבא הוויא ליה ברתא, אמרי ליה כלדאי: ההוא יומא דעיילה לבי גנא - טריק לה חוויא ומיתא.													○	◇	קבו:		
הוה דאיגא אמילתא טובא.	[רבי עקיבא]												○		קבו:		
ההוא יומא שקלתא למכבנתא, דצתא בגודא, איתרמי איתיב בעיניה דחוויא.													○		קבו:		
לצפרא כי קא שקלה לה - הוה קא סריך ואתי חוויא בתרה.													○	◇	קבו:		
אמר לה אבוה: מאי עבדת?	[רבי עקיבא]												○		קבו:		
אמרה ליה: בפניא אתא עניא, קרא אבבא, והוו טרידי כולי עלמא בסעודתא, וליכא דשמעיה. קאימנא, שקלתי לריסתנאי דיהבית לי, יהבתיה ניהליה.													○	◇	קבו:		
אמר לה: מצוה עבדת	[רבי עקיבא]												○		קבו:		
וצדקה תציל ממות ולא ממיטה משונה, אלא ממיטה עצמה.	נפק רבי עקיבא ודרש:												■	◇	קבו:		
ומדרבי נחמן בר יצחק נמי, אין מזל לישראל.	[רבי נחמן בר יצחק]													■	◇	קבו:	
דאימיה דרבי נחמן בר יצחק אמרי לה כלדאי: בריך גנבא הוה.	[רבי נחמן בר יצחק]													○	◇	קבו:	
לא שבקתיה גלויי רישיה. אמרה ליה: כסי רישך, כי היכי דתיהוי עלך אימתא דשמיא, ובעי רחמי.														○	◇	קבו:	
לא הוה ידע אמאי קאמרה ליה. יומא חד יתיב קא גריס תותי דיקלא, נפל גלימא מעילויה רישיה דלי עיניה חזא לדיקלא, אלמיה יצריה, סליק פסקיה לקיבורא בשיניה.	[רבי נחמן בר יצחק]													○	◇	קבו:	
מחתכין את הדלועין לפני הבהמה, ואת הנבלה לפני הכלבים	[ת"ק]													◆	■	קבו:	
אם לא היתה נבלה מערב שבת - אסורה, לפי שאינה מן המוכן.	רבי יהודה:													◆	■	קבו:	
הלכה כרבי יהודה.	איתמר אמר עולא:														■	◇	קבו:
הלכה כרבי יהודה	ואף רב סבר:														■		קבו:
מדכרכי דוויי דרב אסר	[רב]													◆	■	קבו:	
שרי	שמואל:													◆	■	קבו:	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

שבת-מי שהחשיך		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
הלכה כרבי יהודה.	ואף לוי סבר:											■	קנו:		
כי הא דלוי כי הווי מיייתי טריפתא לקמיה ביומא טבא לא הווי חזי לה אלא כי יתיב אקילקליתא. דאמר: דיילמא לא מתכשרא, ואפילו לכלבים לא חזיא.	[לוי]											○	◇	קנו:	
הלכה כרבי שמעון.	שמואל:											■	◇	קנו:	
הלכה כרבי שמעון	ואף זעירי סבר:											■	◇	קנו:	
בהמה שמתה - לא יזונה ממקומה	דתנן:											■	◇	קנו:	
בבהמת קדשים, אבל בחולין - שפיר דמי.	ותרגמא זעירי:											■	◇	קנו:	
הלכה כרבי שמעון.	ואף רבי יוחנן אמר:											■	◇	קנו:	
ומי אמר רבי יוחנן הכי?												⚡		קנו:	
הלכה כסתם משנה	והא אמר רבי יוחנן:											■	⚡	◇	קנו: